

**ปัจจัยของการกำกับกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจดนตรี
ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในหมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์
(Corporate Governance Factors Affecting Firm Performance
in the Media Industry of the Stock Exchange of Thailand (SET))**

**ศรายุทธ์ ทัดศรี¹ ภาวัต อุปถัมภ์เชื้อ² และ ตรีทิพ บุญรัมย์³
Srayoot Thadsri¹ Pawat Ouppathumchua² and Treetip Boonyam³**

Received: January 25, 2019

Revised: August 12, 2019

Accepted: August 19, 2019

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยของการกำกับกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงาน ของกิจการ ธุรกิจดนตรีที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในหมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ โดยใช้ข้อมูล อันประกอบไปด้วยข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของกิจการ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้มาจาก ฐานข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และรายงานผลการสำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัท จดทะเบียนในปี พ.ศ. 2560 โดยใช้เครื่องมือการวิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของคณะกรรมการ, จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการในปีดำเนินงาน และระดับคะแนนการประเมินการกำกับกิจการ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของกิจการ โดยขนาดของ คณะกรรมการที่ใหญ่ และจำนวนครั้งที่มากขึ้นของการประชุมคณะกรรมการจะส่งผลในทิศทางตรงกันข้ามต่อผล การดำเนินงานของบริษัท และระดับคะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการจะมีผลในทิศทางเดียวกันกับผล การดำเนินงานของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ: ปัจจัยของการกำกับดูแลกิจการ ผลการดำเนินงาน ธุรกิจดนตรี ตลาดหลักทรัพย์

¹ นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโท สาขาธุรกิจดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
Master student, Music Business Department, College of Music, Mahidol University
E-mail: srayoot.th@gmail.com

² อาจารย์ สาขาธุรกิจดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
Lecturer, Music Business Department, College of Music, Mahidol University
E-mail: drpawat@yahoo.com

³ อาจารย์ สาขาธุรกิจดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
Lecturer, Music Business Department, College of Music, Mahidol University
E-mail: treetip.b@gmail.com

ABSTRACT

The objectives of this study was to investigate the factors affecting firm performance in the media industry. The data gathered were secondary data from electronic media about the operation of the business. The information was derived from the Stock Exchange of Thailand's database and the results of the corporate governance survey of listed companies in the year 2017. Multiple Linear Regression was used to analyze the data.

The study indicated that the size of the committee, the number of committee meetings in a year, and the results of the corporate governance assessment were the factors affecting the firm performance. The size of the big board and more number of board meetings will have a negative impact on the company's performance. The rating of the corporate governance assessment will have a significant positive effect on the company's performance

Keywords: Corporate Governance Factors, Firm Performance, Media Industry, Stock Exchange

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภายหลังจากการเกิดวิกฤตทางการเงินในปี พ.ศ. 2540 ที่เรียกทั่วไปในประเทศไทยว่า “วิกฤตต้มยำกุ้ง” และตามด้วยวิกฤตการณ์ Hamberger ในปี พ.ศ. 2550 โดยมีจุดเริ่มต้นมาจากบริษัท BNC Mortgage ที่ได้มีการปล่อยกู้สินเชื่อในการซื้อสังหาริมทรัพย์แก่ลูกหนี้ที่มีปัญหาทางด้านเครดิต ส่งผลต่อเนื่องทำให้เกิดหนี้เสียต่อบริษัทเป็นอย่างมาก จนไปกระทบถึงบริษัทแม่ซึ่งก็คือกลุ่มบริษัท Lehman Brothers ทำให้เกิดการขาดทุน และผลกระทบนั้นก็ได้กระจายเป็นวงกว้างไปสู่เศรษฐกิจทั่วทั้งโลก ซึ่งสาเหตุของการเกิดเหตุการณ์วิกฤติทางเศรษฐกิจนี้ คือปัญหา คุณธรรมวิบัติ หรือ Moral Hazard ของผู้ให้สินเชื่อ เนื่องจากความต้องการที่จะให้เงินที่สถาบันการเงินครอบครองอยู่สามารถที่จะสร้างผลตอบแทนซึ่งอยู่ในรูปดอกเบี้ยที่ได้จากการปล่อยกู้ให้ได้มากที่สุด จึงทำให้เกิดการปล่อยกู้ให้กับลูกหนี้ที่ไม่มีคุณภาพเป็นจำนวนมาก

วรกมล เกษมทรัพย์ (2553) ได้กล่าวถึงสาเหตุของปัญหาในวิกฤติการณ์ครั้งนี้ โดยให้ความหมายของสาเหตุตามทฤษฎีตัวแทนหรือ Agency Theory คือปัญหา Moral Hazard ซึ่งเป็นความขัดแย้งทางผลประโยชน์ในธุรกิจของแต่ละฝ่าย ด้วยปัญหาความขัดแย้งนี้เองที่จะส่งผลกระทบไปถึงความเชื่อมั่นของนักลงทุน อันจะทำให้เกิดปัญหามากมาย และเพื่อเป็นการแก้ปัญหาคือความขัดแย้งทางผลประโยชน์จึงจำเป็นที่ธุรกิจจะต้องนำเอาหลักการกำกับดูแลกิจการมาใช้ โดยได้ให้ความสำคัญใน การกำกับดูแลกิจการ (Corporate Governance) ว่าคือสิ่งที่ทำให้ธุรกิจหรือกิจการมีระบบการบริหารและการจัดการที่มีคุณภาพ เป็นมาตรฐาน และก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายจึงทำให้หลายประเทศได้ให้ความสำคัญกับหลักการกำกับดูแลกิจการเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาและเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของกิจการภายในประเทศ ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2545 ตลาดหลักทรัพย์ได้มีการจัดตั้ง ศูนย์พัฒนาการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียน หรือ Corporate Governance Center ขึ้น โดยให้มีหน้าที่คอยช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก่

บริษัทจดทะเบียน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลธุรกิจการ เพื่อให้บริษัทจดทะเบียนสามารถนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีซึ่งออกโดย คณะกรรมการบริษัทภิบาลแห่งชาติ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2545)

เป็นที่ทราบกันว่าเป้าหมายสูงสุดของกิจการหรือองค์กรทางธุรกิจคือการสร้างมูลค่าสูงสุดให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งจากการได้ศึกษางานวิจัยของ จีราภรณ์ พงศ์พันธุ์พัฒนา (2558) ที่ได้ทำการศึกษา กลไกการกำกับดูแลกิจการที่ดีและผลการดำเนินงานของกิจการบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ปัจจัยของการกำกับกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงานและมีความสัมพันธ์ทางสถิติแบบมีนัยสำคัญในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉินนันท จันทระเขตต์ (2554) ที่ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 และพบว่าพบว่าปัจจัยของการกำกับกิจการมีต่อผลการดำเนินงานและมีความสัมพันธ์ทางสถิติแบบมีนัยสำคัญในกับผลการดำเนินงานของบริษัท เป็นต้น

จากงานวิจัยที่ผ่านมาที่ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทที่มีการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีหมวดธุรกิจหนึ่งที่มีความสำคัญในการทำหน้าที่เป็นกลไกช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยให้ก้าวไปข้างหน้า ก็คือ “ธุรกิจสื่อสิ่งพิมพ์” โดยบทบาทสำคัญก็คือการเป็นสื่อกลางระหว่างธุรกิจ หรืออุตสาหกรรมต่าง ๆ กับผู้บริโภคให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นวงจรทางเศรษฐกิจที่สมบูรณ์ ซึ่งในบริษัทที่จดทะเบียนในกลุ่มธุรกิจสื่อสิ่งพิมพ์จะมีการดำเนินกิจการในรูปแบบที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น สิ่งพิมพ์ สื่อโฆษณา สถานีโทรทัศน์ดิจิทัล ไปจนถึงธุรกิจดนตรีที่เป็นรูปแบบการดำเนินธุรกิจที่มีความน่าสนใจ

จากข้อมูลการวิจัยของศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ อ้างถึงโดย อรรถภูมิ อองกุลนะ (2560) แสดงให้เห็นว่า อุตสาหกรรมดนตรีถือกำเนิดสำคัญในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ โดยข้อมูลสำรวจเมื่อปี 2557 พบว่า ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา อุตสาหกรรมดนตรีสามารถสร้างมูลค่าได้สูงถึง 35,000 ล้านบาทต่อปี โดยเมื่อจำแนกประเภทธุรกิจ สามารถแบ่งออกเป็น ธุรกิจค่ายเพลงจำนวน 20,000 ล้านบาท ธุรกิจวิทยุที่เกี่ยวข้องกับดนตรีและบันเทิงจำนวน 6,500 ล้านบาท ธุรกิจเครื่องเสียงและเครื่องดนตรีจำนวน 5,000 ล้านบาท ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับแสงและเสียงจำนวน 2,000 ล้านบาท และธุรกิจโรงเรียนสอนดนตรีอีก 300 ล้านบาท อีกทั้งธุรกิจดนตรีและธุรกิจซึ่งดำเนินกิจการประเภทสื่อและสิ่งพิมพ์คือธุรกิจที่สามารถสร้างความเข้าใจ ชักจูง และสามารถทำให้ผู้บริโภคเกิดความเชื่อและปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การซื้อและบริโภคตามสื่อที่ออกมาสู่สาธารณะได้ รวมไปถึงในปัจจุบันยังไม่มีงานวิจัยชิ้นใดที่ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของกิจการธุรกิจดนตรีอย่างจริงจัง ด้วยมูลค่าของอุตสาหกรรมจึงให้ธุรกิจที่ดำเนินกิจการอยู่ในอุตสาหกรรมนี้มีผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นเจ้าของกิจการ ผู้ถือหุ้น หรือผู้บริหาร จึงมีโอกาสสูงที่ในการบริหารจัดการกิจการจะเกิดปัญหาเกี่ยวกับตัวแทนในส่วนของ การขัดแย้งทางผลประโยชน์ขึ้นได้ เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาความขัดแย้งที่อาจจะเกิดขึ้นนั้น การนำหลักของการกำกับดูแลกิจการที่ดีและธรรมมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการกิจการจึงมีความสำคัญ เพื่อรักษาและดำรงไว้ซึ่งผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ยกตัวอย่างเช่นในกรณีของบริษัทจดทะเบียนที่ดำเนินกิจการธุรกิจ

ดนตรีรายใหญ่ของประเทศไทยอย่างกลุ่มบริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ ที่ได้ให้ความสำคัญและมีเจตนาธรรมที่จะดำเนินธุรกิจภายใต้หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพื่อรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์ของกลุ่มของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และเพื่อเป็นการป้องกันไว้ซึ่งสิทธิประโยชน์ ผลประกอบการ และลิขสิทธิ์ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญของบริษัท จึงได้มีการจัดทำนโยบายการกำกับดูแลกิจการครั้งแรกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นสิ่งที่บริษัทต้องการที่จะให้กรรมการ ผู้บริหาร และพนักงานทุกคนรับทราบและเห็นถึงความสำคัญของหลักการกำกับกิจการที่ดี และนอกเหนือจากกลุ่มบริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ ที่ได้นำเอาหลักกำกับดูแลกิจการที่ดีมาใช้แล้ว ก็ยังมีบริษัท อาร์ทเอส จำกัด และกลุ่มบริษัทอื่น ๆ ที่ให้ความสำคัญในหลักการนี้เช่นเดียวกัน

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจและต้องการที่จะศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีต่อผลการดำเนินงานของกิจการธุรกิจดนตรีที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และศึกษาว่าหลักการกำกับกิจการที่ดีนั้นจะมีผลต่อการดำเนินงานของบริษัทหรือไม่ และเพื่อให้ข้อมูลผลการศึกษามีความแม่นยำตามหลักการวัดผลทางสถิติ ผู้วิจัยจึงได้เลือกศึกษากลุ่มตัวอย่างบริษัทที่มีการจดทะเบียนในกลุ่มเดียวกัน นั่นก็คือหมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ เพื่อทดสอบว่าปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้จะมีความสัมพันธ์กันหรือไม่และปัจจัยที่ผู้วิจัยได้ทำการเลือกมาศึกษานั้นส่งผลไปยังทิศทางใดต่อผลการดำเนินงานของกิจการที่อยู่ในหมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ที่เลือกมาศึกษา

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีต่อผลการดำเนินงานของกิจการธุรกิจดนตรีที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในหมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์
2. เพื่อศึกษาถึงระดับคะแนนการประเมินการกำกับกิจการ ที่มีต่อผลการดำเนินงานของกิจการธุรกิจดนตรีที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในหมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์

ขอบเขตของการวิจัย

ทำการศึกษาข้อมูลทางการเงิน โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากฐานข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (www.settrade.com) ด้วยการศึกษจากผลประกอบการและข้อมูลงบการเงิน (งบดุล, งบกำไรขาดทุน) ในช่วงปี พ.ศ. 2560 ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ดำเนินกิจการทางด้านธุรกิจดนตรีในกลุ่มอุตสาหกรรมสื่อและสิ่งพิมพ์ ซึ่งประกอบด้วยธุรกิจจำนวน 30 บริษัท โดยใช้ข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (แบบ 56-1) และผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการจากสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย

กรอบแนวคิดและสมมติฐานของการวิจัย

จากการศึกษาข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้วิจัยจึงได้กำหนดตัวแปรที่เลือกมาใช้ในการศึกษาถึงปัจจัยของการกำกับกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงานของกิจการธุรกิจดนตรีที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ไทยในหมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ โดยผู้วิจัยได้ใช้หลักเกณฑ์ในการเลือกปัจจัยการกำกับดูแลกิจการหรือตัวแปรต้นที่ได้มาจากการศึกษางานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจำนวน 10 งานวิจัย ปรากฏว่างานวิจัยจำนวน 5 งานที่กำหนดให้ผลการดำเนินงานในส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) เป็นตัวแปรตาม และมีจำนวนตัวแปรต้น ที่ส่งผลในเชิงลบและบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อผลการดำเนินงานในส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) จำนวนทั้งสิ้น 5 ตัวแปร คือ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระในคณะกรรมการของบริษัท (IND), ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BOD), จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการของบริษัทใน 1 ปี (TIME), โครงสร้างเงินทุนของบริษัท (DE) และขนาดของบริษัท (SIZE) โดย

1. IND สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระในคณะกรรมการของบริษัท เป็นข้อมูลซึ่งรวบรวมได้จาก สัดส่วนจำนวนของคณะกรรมการอิสระต่อจำนวนคณะกรรมการของบริษัท ที่แสดงอยู่ในรายงานประจำปี 56-1 ของบริษัท

2. BOD ขนาดของคณะกรรมการบริษัท เป็นข้อมูลซึ่งรวบรวมได้จาก จำนวนคณะกรรมการบริษัท ที่แสดงอยู่ในรายงานประจำปี 56-1 ของบริษัท

3. TIME จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการของบริษัทใน 1 ปี เป็นข้อมูลซึ่งรวบรวมได้จาก จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการที่มีการจัดขึ้นในหนึ่งปีของบริษัท ที่แสดงอยู่ในรายงานประจำปี 56-1 ของบริษัท

4. DE โครงสร้างเงินทุนของบริษัท เป็นข้อมูลซึ่งรวบรวมได้จาก การคำนวณอัตราส่วนโครงสร้างเงินทุนของบริษัท โดย ใช้อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ที่แสดงอยู่ในข้อมูลงบการเงินของกิจการ

5. SIZE ขนาดของบริษัท เป็นข้อมูลซึ่งรวบรวมได้จาก การใช้ข้อมูลของสินทรัพย์รวมของบริษัทเป็นสิ่งที่แทนขนาดของบริษัทนั้น ๆ ที่แสดงอยู่ในข้อมูลงบการเงินของกิจการ

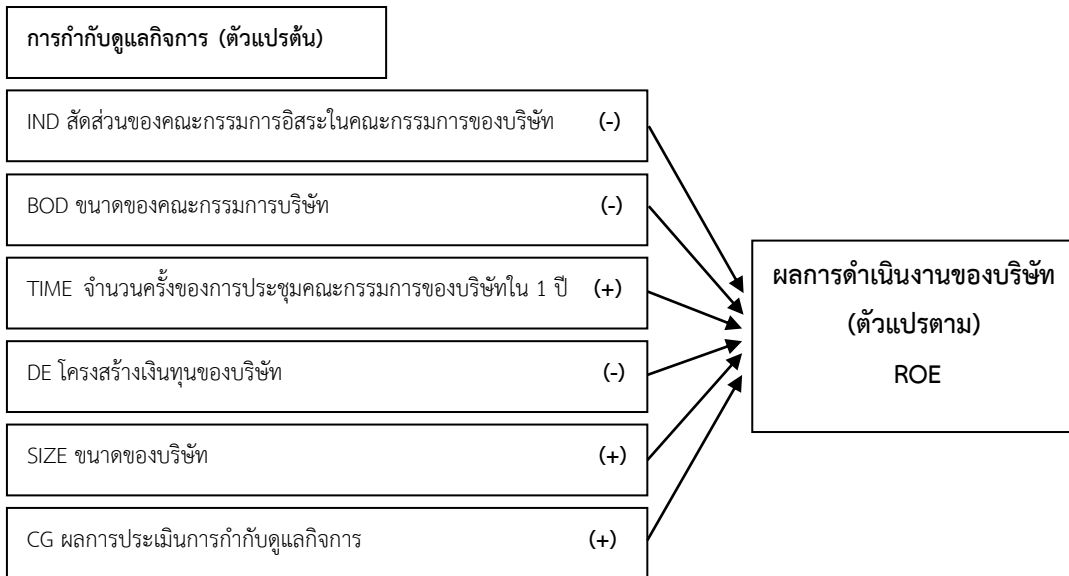
และนอกจากนั้นแล้วผู้วิจัยได้ทำการเลือกตัวแปรที่มีความเกี่ยวข้องเนื่องกับการกำกับดูแลกิจการที่มีผลต่อการดำเนินงานของกิจการนั้นก็คือ ผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการ (CG) ถือเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้มาจากการสำรวจการกำกับดูแลกิจการโดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors) หรือ IOD ที่จะถูกแสดงในรายงานการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียน เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ทราบถึงผลการประเมินนี้ สิ่งนั้นแสดงให้เห็นว่าแต่ละกิจการได้ให้ความสำคัญกับผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการนี้ ที่ส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจให้ก้าวหน้าและได้รับความเชื่อมั่นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย

6. CG ผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการ เป็นข้อมูลผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการที่อยู่ในลักษณะของข้อมูลเชิงคุณภาพ จึงทำให้การศึกษาในครั้งนี้จะมีตัวแปรต้นที่เป็นปัจจัยในการกำกับดูแลกิจการทั้งสิ้น 6 ตัวแปร (IND, BOD, TIME, DE, SIZE, CG)

และในการศึกษามูลค่าของบริษัทมีตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของบริษัทคือ ROE ซึ่งเป็นตัวชี้วัดมูลค่าทางบัญชี หรืออัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งเป็นข้อมูลที่รวบรวมและคำนวณได้จากรายงานงบการเงินประจำปีของกิจการ โดยใช้การคำนวณจาก อัตรากำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งสาเหตุที่ได้เลือกอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมาใช้เป็นตัวแปรตาม ที่แสดงถึงผลการดำเนินงานของกิจการเนื่องมาจาก

การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ถือเป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงความสามารถในการทำกำไรของบริษัท ที่ส่งผลกระทบต่อผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นกลุ่มของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญของบริษัท โดยตามหลักของการให้ความสำคัญของทฤษฎีตัวแทนและบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการบริษัทที่มีต่อผู้ถือหุ้นคือสิ่งที่ผู้ซึ่งเป็นตัวแทนในการบริหารงานจะต้องยึดถือปฏิบัติเป็นสำคัญ

จากการที่ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัจจัยของการกำกับกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงานของกิจการธุรกิจคนตรีจินนำมาซึ่งตัวแปรและกรอบแนวคิดการวิจัยตลอดจนสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ที่มา: จากการศึกษา

ซึ่งจากกรอบแนวคิดการวิจัย (ภาพที่ 1) จึงนำมาสู่สมมติฐานการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 บริษัทที่มีสัดส่วนคณะกรรมการอิสระในอัตราที่สูงจะมีผลกระทบในทางลบทำให้บริษัทมีผลการดำเนินงานลดลง

สมมติฐานที่ 2 บริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการบริษัทที่สูงจะมีผลกระทบในทางลบทำให้บริษัทมีผลการดำเนินงานลดลง

สมมติฐานที่ 3 บริษัทที่มีจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการของบริษัทใน 1 ปีที่สูงจะมีผลกระทบในทางบวกทำให้บริษัทมีผลการดำเนินงานเพิ่มขึ้น

สมมติฐานที่ 4 บริษัทที่มีโครงสร้างเงินทุนของบริษัทในอัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นที่สูงจะมีผลกระทบในทางลบทำให้บริษัทมีผลการดำเนินงานลดลง

สมมติฐานที่ 5 บริษัทที่มีขนาดของบริษัทหรือสินทรัพย์รวมของบริษัทที่สูงจะมีผลกระทบในทางบวกทำให้บริษัทมีผลการดำเนินงานเพิ่มขึ้น

สมมติฐานที่ 6 บริษัทที่มีผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการที่สูงจะมีผลกระทบในทางบวกทำให้บริษัทมีผลการดำเนินงานเพิ่มขึ้น

วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาปัจจัยของการกำกับกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงานธุรกิจดนตรีของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในหมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ ซึ่งเป็นการวิจัยในเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีการนำข้อมูลต่าง ๆ ของกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ โดยผู้วิจัยได้มีการดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรให้เป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในหมวดอุตสาหกรรมสื่อและสิ่งพิมพ์ จำนวนทั้งสิ้น 30 บริษัท โดยใช้ข้อมูลจากงบการเงินประจำปี พ.ศ. 2560 (แบบ 56-1) จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้แก่ข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้มาจากฐานข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และรายงานผลการสำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียน หรือ Report of Thai Listed Companies (CGR) ในปี พ.ศ. 2560 โดยผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลในโปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นเชิงสถิติ ซึ่งการวิจัยนี้จะใช้การวิเคราะห์สมการความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) สำหรับวิเคราะห์ความสัมพันธ์ตามสมมติฐานของผู้วิจัย โดยใช้สมการที่มีตัวแปร ดังนี้

$$ROE = \beta_0 + \beta_1IND + \beta_2BOD + \beta_3TIME + \beta_4DE + \beta_5SIZE + \beta_6CG + \epsilon_i$$

โดยกำหนดให้

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

ROE คือ ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของกิจการด้านมูลค่าบัญชี มีหน่วยเป็น ratio

ตัวแปรตามที่ผู้วิจัยได้กำหนดนั้นคือ เป็นผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Total Equity) ซึ่งมีสูตรที่ใช้ในการคำนวณ คือ

$$ROE = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

ตัวแปรต้น (Independent Variables)

IND (X1) คือ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระในคณะกรรมการของบริษัท มีหน่วยเป็น ratio

$$\text{โดย IND} = \frac{\text{จำนวนคณะกรรมการอิสระ}}{\text{จำนวนคณะกรรมการของบริษัท}}$$

ซึ่งนำเอาข้อมูลของจำนวนคณะกรรมการอิสระและจำนวนของคณะกรรมการบริษัท จากข้อมูลรายงานประจำปีแบบ 56-1 มาใช้ในการคำนวณ

BOD (X2) คือ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท มีหน่วยเป็น จำนวนคน

โดย BOD = จำนวนคณะกรรมการของบริษัท

ซึ่งนำเอาข้อมูลของจำนวนของคณะกรรมการบริษัท จากข้อมูลรายงานประจำปีแบบ 56-1 มาใช้ในการคำนวณ

TIME (X3) คือ จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการของบริษัทใน 1 ปี มีหน่วยเป็น จำนวนครั้ง

โดย TIME = จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการที่มีการจัดขึ้นในหนึ่งปีของบริษัท

ซึ่งนำเอาข้อมูลของจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการของบริษัทใน 1 ปี จากข้อมูลรายงานประจำปีแบบ 56-1 มาใช้ในการคำนวณ

DE (X4) คือ โครงสร้างเงินทุนของบริษัท มีหน่วยเป็น ratio

$$\text{โดย DE} = \frac{\text{หนี้สิน}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

ซึ่งนำเอาข้อมูลของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น จากข้อมูลงบการเงินของบริษัทมาใช้ในการคำนวณ แต่เนื่องจากว่าตัวแปร โครงสร้างเงินทุนของบริษัท (DE) คือตัวแปรที่มีค่าสหสัมพันธ์มากกว่า 0.7 จึงจะต้องถูกนำออกจากการคำนวณตามสมการของผู้วิจัยเพราะเป็นตัวแปรที่อาจทำให้เกิดปัญหา Multicollinearity ตามหลักของการคำนวณความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปร ซึ่งจะส่งผลให้ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจสูงเกินความเป็นจริงได้

SIZE (X5) คือ ขนาดของบริษัท มีหน่วยเป็น มูลค่าสินทรัพย์ (บาท)

โดย SIZE = สินทรัพย์รวมของบริษัท

ซึ่งนำเอาข้อมูลของสินทรัพย์รวมของบริษัท จากข้อมูลงบการเงินของบริษัทมาใช้ในการคำนวณ

CG คือ ผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการ

โดย CG นั้นเป็นข้อมูลผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการที่อยู่ในลักษณะของข้อมูลเชิงคุณภาพ ก่อนทำการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณผู้วิจัยจึงต้องทำการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ด้วยการ Recode ในโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ด้วยการใช้วิธีตัวแปรหุ่น หรือ Dummy โดย กำหนดให้

$CG = 1$ เมื่อผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการเป็น ดีเลิศ ดีมาก และ ดี
 $= 0$ เมื่อผลเป็นอื่น

ซึ่งนำเอาข้อมูลของผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการ จากข้อมูลรายงานการประเมินการกำกับดูแลกิจการประจำปีซึ่งออกโดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทยมาใช้ในการคำนวณ และ

ϵ_i คือ ค่าความคลาดเคลื่อนของข้อมูล

3. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีการนำเทคนิคทางสถิติมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งใช้ข้อมูลผลการดำเนินงานประจำปี พ.ศ. 2560 เพื่อนำมาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ดำเนินการทางด้านธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ ในสมการแล้วทำการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณของความสัมพันธระหว่างตัวแปร

ตัวแปรในการศึกษา	β	Std. Error	t	Sig.
สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (IND)	-21.242	59.773	-.355	.725
ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BOD)	-7.544	3.766	-2.003	.057*
จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการของบริษัท ใน 1 ปี (TIME)	-2.378	1.130	-2.105	.046**
ขนาดของบริษัท (SIZE)	.002	.002	1.068	.296
ผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการ (CG)	27.178	15.136	1.796	.085*
(Constant)	68.639	43.469	1.579	.127
Adjusted R ² = 0.411		R ² = .513	N = 30	

หมายเหตุ: จากแบบจำลองสมการ $ROE = \beta_0 + \beta_1IND + \beta_2BOD + \beta_3TIME + \beta_5SIZE + \beta_6CG + \epsilon_i$

* คือระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10

** คือระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ที่มา: จากการศึกษา

จากการศึกษาพบว่าตัวแปรที่มีผลต่อการดำเนินงานของกิจการอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.10 มีจำนวนทั้งสิ้น 3 ตัวแปร ได้แก่

สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระในคณะกรรมการของบริษัท (IND) จากค่า Sig. ของตารางข้างต้นตัวแปร IND มีค่าอยู่ที่ 0.725 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.10 ผู้วิจัยจึงไม่สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยของการกำกับดูแลกิจการที่วัด

โดย สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระในคณะกรรมการของบริษัท (IND) มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับผลการดำเนินงานของกิจการ (ROE) อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.10 หรือไม่

ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BOD) จากค่า Sig. ของตารางข้างต้นตัวแปร BOD มีค่าอยู่ที่ 0.057 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.10 จึงสามารถสรุปได้ว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BOD) มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับผลการดำเนินงานของกิจการ (ROE) อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.10 หมายความว่า ถ้าหากกิจการนั้น ๆ มีขนาดหรือจำนวนของคณะกรรมการบริษัทที่ยิ่งสูงมากเท่าไร ก็จะมีส่งผลให้ ผลการดำเนินงานของกิจการ (ROE) เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ลดลงมากขึ้นเท่านั้น

จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการของบริษัทใน 1 ปี (TIME) จากค่า Sig. ของตารางข้างต้นตัวแปร TIME มีค่าอยู่ที่ 0.046 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ผู้วิจัยจึงสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยของการกำกับดูแลกิจการที่วัดโดย จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการของบริษัทใน 1 ปี (TIME) มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับผลการดำเนินงานของกิจการ (ROE) อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หมายความว่า ถ้าหากคณะกรรมการของกิจการนั้น ๆ จัดให้มีจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการของบริษัทใน 1 ปีที่สูงก็จะมีผลกระทบในทางลบทำให้บริษัทมีผลการดำเนินงานลดลงได้

ขนาดของบริษัท (SIZE) จากค่า Sig. ของตารางข้างต้นตัวแปร SIZE มีค่าอยู่ที่ 0.296 ซึ่งมากกว่า 0.10 ผู้วิจัยจึงไม่สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยของการกำกับดูแลกิจการที่วัดโดย ขนาดของบริษัท (SIZE) มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลการดำเนินงานของกิจการ (ROE) อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.10 หรือไม่

และ ผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการ (CG) จากค่า Sig. ของตารางข้างต้นตัวแปร CG มีค่าอยู่ที่ 0.085 ซึ่งน้อยกว่า 0.10 ผู้วิจัยจึงสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยของการกำกับดูแลกิจการที่วัดโดย ผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการ (CG) มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลการดำเนินงานของกิจการ (ROE) อย่างมีระดับนัยสำคัญที่ 0.10 หมายความว่า หากกิจการได้มีหลักการกำกับกิจการที่ดีมาใช้ ก็จะส่งผลให้ผลประกอบการของกิจการมีผลการดำเนินงานที่ดีมากขึ้นได้

การอภิปรายผล

จากการศึกษาถึงปัจจัยของการกำกับกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงานของกิจการธุรกิจดนตรีที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในหมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ พบว่า มีหลายปัจจัยที่มีผลกับผลการดำเนินงานของกิจการ (ROE) ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระในคณะกรรมการของบริษัท

จากการศึกษาพบว่า สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระในคณะกรรมการของบริษัท ไม่ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรกมล เกษมทรัพย์ (2553) ที่ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งพบว่า สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระในคณะกรรมการของบริษัท ไม่มีความสัมพันธ์ทาง

สถิติแบบมีนัยสำคัญกับผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญรวม พิมพ์สวัสดิ์ (2559) และ ภูษิต วงศ์หล่อสายชล และคณะ (2557)

จากผลการวิจัยอาจเป็นไปได้ว่า สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระในคณะกรรมการของบริษัท คือสิ่งที่แต่ละบริษัทนั้นได้กำหนดให้มีสัดส่วนตามจำนวนข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คือ ร้อยละ 33 หรือในสัดส่วน 1 ต่อ 3 จึงทำให้สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระในคณะกรรมการของบริษัท คือปัจจัยข้อกำหนดมาตรฐานที่แต่ละกิจการนั้นมีเหมือนกัน จึงไม่อาจส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทได้

2. ขนาดของคณะกรรมการบริษัท

จากการศึกษาพบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งการที่ ขนาดของคณะกรรมการบริษัท ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทในทิศทางตรงกันข้ามกับผลการดำเนินงาน เนื่องจาก บริษัทที่มีขนาดคณะกรรมการที่ใหญ่จะมีความคิดเห็นที่หลากหลายซึ่งทำให้ต้องใช้เวลาในการตัดสินใจซึ่งหากเป็นเรื่องเร่งด่วนอาจส่งผลต่อการดำเนินงานของบริษัทได้ และการหาข้อยุติร่วมกันของคณะกรรมการที่มีขนาดใหญ่จะทำได้ยากกว่าคณะกรรมการที่มีขนาดเล็ก แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการกำหนดจำนวนคณะกรรมการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เนื่องจากว่าจำนวนของคณะกรรมการบริษัทนั้นมีความสำคัญต่อการดำเนินงานและการบริหารบริษัทโดยตรง ซึ่งหากจำนวนของคณะกรรมการบริษัทยังมีจำนวนมากขึ้นเท่าใด ก็จะมีส่งผลให้การดำเนินงานของกิจการขาดความคล่องตัวและยังต้องใช้เวลาในการตัดสินใจที่นานมากขึ้น

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรกมล เกษมทรัพย์ (2553) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และพบว่า ขนาดของคณะกรรมการ มีความสัมพันธ์ทางสถิติแบบมีนัยสำคัญในทิศทางตรงกันข้ามกับผลการดำเนินงานของบริษัทในส่วนของอัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (ROE) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิมล อินแสง (2558) และ บุญรวม พิมพ์สวัสดิ์ (2559) ด้วยเช่นเดียวกัน พร้อมกันนั้นเรื่องของขนาดจำนวนคณะกรรมการบริษัทที่สูงก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาการบริหารจัดการในเรื่องของการรักษาผลประโยชน์ และการทำหน้าที่ตามหลักทฤษฎีตัวแทนของ Jensen และ Meckling ด้วย นั่นหมายความว่าในการกำหนดขนาดของจำนวนคณะกรรมการบริษัท ผู้บริหารจำเป็นที่จะต้องมีการวิเคราะห์ถึงความเหมาะสมของการกำหนดตำแหน่งและการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบให้สอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินงานและความจำเป็นของกิจการร่วมด้วย

3. จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการของบริษัทใน 1 ปี

จากการศึกษาพบว่า จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการของบริษัทใน 1 ปี ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งแสดงให้เห็นว่า จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการของบริษัทใน 1 ปี คือตัวแปรส่งผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทในทิศทางตรงกันข้ามกับผลการดำเนินงาน โดยจากหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน ปี 2555 ได้ระบุว่าจำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการควรพิจารณาให้เหมาะสมกับภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการและลักษณะการดำเนินธุรกิจของบริษัท แต่ไม่ควรน้อยกว่า 6 ครั้งต่อปี

ผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับหลักทฤษฎีตัวแทนของ Jensen และ Meckling ที่ว่าด้วยเหตุผลเรื่องของการเข้าถึงข้อมูลและการรับรู้ข่าวสารที่ไม่เท่าเทียมกัน ทำให้เกิดปัญหาคุณธรรมวิบัติหรือ Moral Hazard ขึ้นในกิจการ แต่ถ้าหากว่าเมื่อคณะกรรมการมีการจัดให้มีการประชุมของคณะกรรมการบริษัทอย่างต่อเนื่อง และเหมาะสม ไม่มากเกินไป ก็จะทำให้ผู้บริหารสามารถปฏิบัติงานได้โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นและกลุ่มของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมากขึ้น ไปจนถึงยังช่วยทำให้คณะกรรมการบริษัทสามารถที่จะกำหนดทิศทางการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพที่มากขึ้นได้

4. ขนาดของบริษัท

จากการศึกษาพบว่า ขนาดของบริษัท ไม่ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูษิต วงศ์หล่อสายชล และคณะ (2557) ที่ได้ทำการศึกษาถึง ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในกลุ่มบริษัทดัชนี SET100 ซึ่งพบว่า ขนาดของบริษัท ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติแบบมีนัยสำคัญกับผลการดำเนินงานของบริษัท

จากผลการวิจัยเป็นไปได้ว่า ขนาดของบริษัทหรือจำนวนสินทรัพย์รวมของกิจการของบริษัทจดทะเบียนในหมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์นั้น อาจไม่ได้ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของกิจการ เนื่องจากว่ากิจการที่ดำเนินธุรกิจลักษณะนี้จะไม่นำรูปแบบการลงทุนเพื่อผลกำไรด้วยการใช้สินทรัพย์ที่มีแต่เพียงอย่างเดียว แต่จะเป็นการสร้างหรือผลิตผลงานในลักษณะของสื่อ สิ่งพิมพ์ รูปแบบต่าง ๆ เพื่อสร้างผลกำไรจากผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการดำเนินงานของบริษัท จึงอาจเป็นไปได้ว่า ขนาดของบริษัทเป็นปัจจัยที่ไม่ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของกิจการแต่อย่างใด

5. ผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการ

จากการศึกษาพบว่า ผลการประเมินการกำกับกิจการ ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งสอดคล้องกับหลักการกำกับดูแลกิจการของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในส่วนของข้อกำหนดใช้นโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ ที่ซึ่งคณะกรรมการบริษัทควรจัดทำรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับนโยบายการกำกับดูแลกิจการ ที่จะมียางานระบุว่านโยบายเกี่ยวกับการกำกับดูแลของกิจการนั้นครอบคลุมหลักการใดบ้าง เช่น สิทธิความเท่าเทียมกันของผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คณะกรรมการบริษัทมีโครงสร้างบทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบ และความเป็นอิสระ ซึ่งควรมีการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีให้ผู้ถือหุ้นและผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบทั่วกัน

โดยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการจะส่งผลให้ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการได้เกิดการรับรู้และเข้าใจถึงหลักในการบริหารจัดการที่ดี อย่างที่ได้มีกลุ่มบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รับผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการในระดับดี ดีมาก และดีเลิศ จากสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย ซึ่งผลการประเมินนี้ได้แสดงให้เห็นว่ามีผลเกี่ยวเนื่องกับผลการดำเนินงานของกิจการ จึงจำเป็นที่บริษัทต่าง ๆ จะต้องให้ความสำคัญและเริ่มหันมาใส่ใจในการนำหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีมาใช้ในการบริหารจัดการ เพื่อผลประโยชน์สูงสุดของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและเพื่อความยั่งยืนของกิจการต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยถึงปัจจัยของการกำกับกิจการที่มีต่อผลการดำเนินงานของกิจการธุรกิจดนตรีที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในหมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. ในการศึกษาวิจัยควรมีการทดลองศึกษาในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มอื่นซึ่งมีขนาดของประชากรที่มากขึ้นหรือเป็นกลุ่มประชากรในรูปแบบอื่น อย่างเช่น บริษัทที่ไม่ได้มีการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไปจนถึงการศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในหมวดธุรกิจสื่อและสิ่งพิมพ์ในตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศ หรือศึกษาในกลุ่มประชากรในหมวดอุตสาหกรรมอื่นเพื่อนำข้อมูลมาเปรียบเทียบกัน เป็นต้น

2. ในการศึกษาถึงความสัมพันธ์อาจมีการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระหรือปัจจัยการกำกับดูแลกิจการด้านอื่น ๆ ซึ่งยังไม่ถูกศึกษา ซึ่งจะช่วยให้เป็นการศึกษาองค์ความรู้ทางการกำกับดูแลกิจการให้มากยิ่งขึ้น อย่างเช่น การควมรวมตำแหน่งของประธานบริษัท สัดส่วนการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น อัตราการเติบโตของรายได้ หรือจะเป็นการศึกษาร่วมกับตัวแปรตามอื่นๆ อย่าง ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางเศรษฐศาสตร์ และตัวชี้วัดผลการดำเนินงานทางการตลาด เป็นต้น อีกทั้งยังเพื่อให้งานวิจัยมีความน่าเชื่อถือได้มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จิราภรณ์ พงศ์พันธุ์พัฒนนะ. (2558). *กลไกการกำกับดูแลกิจการที่ดี และผลการดำเนินงานของกิจการ: บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- ณิชนันท์ จันทระเขตต์. (2554). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100*. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย).
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2545). *เทคนิคการวิเคราะห์งบการเงิน บริษัทจดทะเบียน*. ฝ่ายสื่อสารองค์กร: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- บุญรวม พิมพ์สวัสดิ์. (2559). *ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ บัณฑิตย).
- ภูษิต วงศ์หล่อสายชล และคณะ. (2557). *ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในกลุ่มบริษัทดัชนี SET100*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- วรกมล เกษมทรัพย์. (2553). *ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- สุวิมล อินแสง. (2558). *การกำกับดูแลกิจการและการสร้างมูลค่าของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย: 2555-2557*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- อรรถภูมิ อองกุลนะ. (2560). *ทางรอดที่ต้องเลือกของนักดนตรียุค 4.0*. สืบค้นเมื่อ 29 สิงหาคม 2561 จาก <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/749092>

